

Jaarverslag 2019 Stichting Somoï Makassar

VOORWOORD

Met genoegen presenteren wij het jaarverslag 2019. We hebben als Stichting een jaar achter ons dat zich kenmerkt door diverse ontwikkelingen. Zo ontvingen wij een gift van de Stichting Somoï. Deze stichting is de voorloper van onze stichting, van waaruit Anette vroeger haar vrijwilligerswerk in Sulawesi verrichtte. Deze stichting is nu opgeheven en de resterende middelen werden door hun bestuur beschikbaar gesteld aan onze stichting. Daar zijn wij zeer ingenomen en blij mee. Het stelde mij, maar ook Anette Martens, onze vicevoorzitter, in de gelegenheid om samen dit jaar af te reizen naar Sulawesi. Op de heenreis maakte Anette een tussenstop op Bali om daar op bezoek te gaan bij Marianne Oomen van de Stichting Stepping Stones Bali en Teratai Dharma. Deze stichting ontplooit daar gelijksoortige activiteiten als die van ons op Sulawesi. Mogelijkheden om samen te werken werden verkend. Omdat Teratai Dharma onder meer financieel wordt gesteund door het Liliane fonds wilden we ons daarover laten informeren. Tijdens haar verblijf op Bali ontmoette Anette daar onverwacht Wydia onze contactpersoon voor dit fonds in Indonesië. Daarover verderop in dit verslag meer.

In ons vorige jaarverslag hebben we u al bericht dat we in principe een vaste standplaats hebben verworven in ziekenhuis Lakipadada, net buiten Rantepao (Toraja) waar ook al 5 fysiotherapeuten werken. Zakelijk was er nog veel uit te zoeken en te regelen, maar ook inhoudelijk is het nog zoeken naar een goede samenwerking. Ze hebben geen ervaring in het behandelen van kinderen, maar zijn zeker bereid om van ons te leren. Verdere uitwerking zal in 2020 moeten gebeuren.

We blijven zeggen dat uw financiële hulp de absolute voorwaarde is om dit werk te kunnen doen en zijn daar jaarlijks heel dankbaar voor.

Een ander aandachtspunt is nog steeds een goede informatievoorziening aan u als donateur/sponsor van onze Stichting. Inmiddels kunnen wij u nu weer regelmatig van informatie voorzien via onze facebookpagina. Verder hopen wij zeer binnenkort te berichten dat onze heringerichte website gelanceerd wordt. Daar zijn we al geruime tijd mee bezig.

U gaat in 2020 dus meer van ons horen en zien! Tot slot mag niet onvermeld blijven dat Somoï Makassar in dit verslagjaar 10 jaar bestaat en als zodanig actief is op Sulawesi.

We hopen nog vele jaren dit mooie werk te kunnen en mogen doen!

Harry van Nie,

Voorzitter Stichting Somoï Makassar

DE STICHTING

Aan het einde van 2019 was het bestuur als volgt samengesteld:

- Harry van Nie:	voorzitter
- Anette Martens:	vice voorzitter
- Peter Meijer:	secretaris
- Jos Valkenburg:	penningmeester
- Petra Schothorst:	algemeen bestuurslid (portefeuille beleid)

Het zoeken naar een vrijwilliger die PR activiteiten ontplooit, met name het bijhouden van de content op onze facebookpagina heeft helaas geen vruchten afgeworpen. Dit was voor Harry aanleiding een gerichte cursus Facebook marketing te volgen met als resultaat dat u de afgelopen maanden al weer meer berichten heeft kunnen lezen op de facebook pagina van Somoï Makassar.

Het bestuur van de stichting is dit jaar 8 keer bijeengekomen.

Tijdens deze vergaderingen zijn de volgende onderwerpen aan de orde geweest;

- * werving en uitzending van vrijwilligers/stagiaires naar Sulawesi
- * het aanscherpen van ons vrijwilligersbeleid en vrijwilligerscontract.
- * het onderzoeken van de mogelijkheden om een vaste standplaats te realiseren in Makassar
- * het onderzoeken van de mogelijkheid om in Makassar en Rantepao/ Toraja een behandelruimte annex werkplaats te realiseren en daarvoor sponsoren aan te trekken.
- * de herinrichting van onze website
- * onderzoeken van de mogelijkheden om samen te werken met andere instellingen zoals Stepping Stones Bali en Teratai Dharma Centrum, eveneens actief op Bali

Er is voorts een jaarverslag over 2018 vastgesteld en een jaarplan voor 2019 opgesteld.

De jaarrekening 2018 is ook vastgesteld. Vervolgens is deze jaarrekening conform de ANBI-voorwaarden op de website geplaatst.

In december is er tot slot een opzet gemaakt voor het opstellen van een jaarkalender 2020 met jaarlijks terugkerende activiteiten.

DE RESULTATEN OP SULAWESI IN MAKASSAR en TORAJA

In dit jaar zijn twee personen namens de stichting afgereisd naar Sulawesi. Dat zijn onze voorzitter Harry van Nie en onze vicevoorzitter Anette Martens. Zij zijn van half augustus tot eind september actief geweest op Sulawesi. Anette heeft, zoals al eerder opgemerkt, een tussenstop gemaakt op Bali. Zij heeft daar meegedraaid bij het Teratai Dharmacentre en bij Marianne Oomen van Stepping Stones Bali. Stepping Stones Bali is een zelfstandige Indonesische Stichting, maar die weer gefinancierd wordt door een Nederlandse Stichting. Over de wijze van die financiering zijn hele goede afspraken gemaakt en Anette heeft goede nota genomen van die afspraken. Waar zij met name ook erg onder de indruk was is de zelfstandigheid en kennis van, de in gele T-shirts gestoken, vrijwilligers die alles wisten over de kinderen en over hun therapie. Zo heeft ze daar ook gezien hoe je van een emmer een stoel kan maken voor kinderen die nog niet zonder steun kunnen zitten. Bij het Teratai Dharma centre hoorde zij ook dat ze naast hun behandelcentrum ook een vroeg detectie programma doen en voorlichting geven waarvoor ze van het Lilianefonds een bijdrage krijgen. Tijdens dit bezoek aan Teratai Dharma Centre ontmoette ze ook Wydia, vertegenwoordiger van het Lilianefonds. Tijdens die ontmoeting bleek dat het subsidiebeleid van deze stichting inmiddels is veranderd. Er worden geen persoonsgerichte subsidies meer verstrekt. Het beleid is er nu gericht op het ondersteunen van preventieactiviteiten en educatie. Die informatie nemen we zeer ter harte, temeer daar wij het initiëren van preventieactiviteiten heel belangrijk vinden en ook in de toekomst tot onze taak willen rekenen en tot uitvoering willen brengen. We ervaren op Sulawesi dat veel kinderen worden geboren met ernstige lichamelijke afwijkingen zoals waterhoofdjes en hazenlippen/open verhemeltes en ook zware spasticiteit als gevolg van hoge koorts de eerste jaren na de geboorte. Preventieactiviteiten rondom deze thema's zouden prioriteit moeten krijgen. Alle op Bali opgedane ervaringen neemt zij nu mee naar Sulawesi en Nederland.

Na jaren van afwezigheid was het voor Anette weer “thuiskomen” in Makassar. Zij heeft de tijd besteed aan het hernieuwen van contacten in haar netwerk aldaar. Verder heeft ze een aantal van haar “oude” patiëntjes weer opgezocht en ook weer behandeld.

Zo is ze op bezoek geweest bij Nursyamsi en Mastur. Beiden missen een onderbeen. Dat heeft hen niet weerhouden om een stel te worden en te gaan trouwen. Het stel is inmiddels verrijkt met een kerngezond kind met alles erop en eraan. Vervolgens is ze bij het revalidatiecentrum geweest om te spreken over Ryand en over de vervolgmogelijkheden als hij daar klaar is. Ibu Cece had er voor gezorgd dat Ryand daar geplaatst kon worden. Voor al die inspanningen heeft Anette haar verblijdt met een presentje. Samen met Ryand heeft ze zijn diploma van de “highschool” opgehaald. Dat diploma had hij gehaald vlak voor zijn motorongeluk. Verder heeft Ryand vanwege zijn dwarslaesie last van doorzit plekken. Daarvoor hebben ze samen verzorgingsmateriaal aangeschaft en ze hebben gekeken naar een nieuwe rolstoel, omdat zijn oude steeds achterover viel.

En natuurlijk even weer de zaken regelen voor Achmad. Dat betekent zijn transportkosten veiligstellen en inkopen voor hem doen. Zij zusje ging met Anette mee en toen ze thuiskwamen met de spullen was hij weer zo blij en toonde zijn gulle lach.

Vervolgens heeft Anette de SLB bezocht en heeft daar 6 nieuwe kinderen ontmoet in de leeftijd van 7 t/m 12 jaar die nog geen therapie hebben gehad. Samen met de ouders heeft ze hen onderzocht en de ouders, de fysio of de docenten instructies gegeven om hun mobiliteit te verbeteren en goed bij te houden.

Ook ontving Anette een uitnodiging van de Universiteit van Makassar om te spreken over een samenwerkingsverband met de fysiotherapie en ergotherapie faculteit. En dat is gelukt. Overeengekomen is dat we graag samenwerken en dat de universiteit een MOU (Memorandum of Understanding) opstelt. Dat

resultaat heeft ze inmiddels teruggekoppeld aan de HvA (Hogeschool van Amsterdam).

Verder kreeg ze nog het verzoek van een daar wonende “wereldberoemde Nederlander” en voetballer om hem ideeën aan de hand te doen om iets te doen voor de gehandicapte kinderen! De suggestie is gedaan om een G-voetbal team op te richten, vervoer beschikbaar te stellen voor dit team maar ook voor het bezoek van de gehandicapten aan het stadion en het voorzien in zit en of rolstoelplaatsen. Ook werd er van gedachten gewisseld over de invulling van een stageplaats in het restaurant van deze beroemde Nederlander.

En toen werd het tijd om naar Toraja af te reizen, maar niet nadat ze de nodige hulpmiddelenwinkels had bezocht om spullen aan te schaffen en te bestellen voor de kinderen in Makassar en in Toraja.

Dat er in Makassar hulpmiddelen nodig waren bleek onder meer al snel uit het verzoek van de directeur van de SLB die dringend verlegen zat om een rolstoel. Kinderen werden daar naartoe gebracht met een motor. Die kan echter niet dichtbij genoeg komen van de ingang van de school. Een rolstoel om hun naar de klas te rijden en/of naar de fysiotherapie te brengen zou toch wel ideaal zijn en dat heeft ze geregeld.

Na een heenvlucht met regelmatig oponthoud is Harry eind augustus aangekomen in Toraja. Daar ontmoette hij als eerste Ibu Rumissing en Ibu Rina. De Ibu's, (onze vrouwelijke vrijwilligers op Sulawesi) zijn degenen die alles weten van de kinderen daar en dragen ook telkens nieuwe kinderen aan. Dat is hoopvol! Harry start zijn werkzaamheden om samen met deze Ibu's de aangelegde databank met foto's van de kinderen, alsmede de lijst die Lucas vorig jaar had opgesteld, door te nemen. Dit jaar werden er twee overleggen georganiseerd waarbij alle 20 Ibu's aanwezig waren en waarin Harry hen weer van de nodige instructies heeft voorzien, zodat zij, als Harry weer is teruggekeerd naar Nederland, weten wat hen te doen staat om de kinderen mobiel te houden en te ondersteunen bij hun oefeningen.

Ibu Rumissingh

Ibu Rina

Al onze Ibu's

Inmiddels is ook Anette in Toraja gearriveerd voor een verblijf van 10 dagen. Anette heeft kennism gemaakt met de Ibu's en ook met alle andere contactpersonen die Harry in Toraja kent, zoals het weeshuis RBM, het Lakipadada en het Elim Ziekenhuis en zijn steun en toeverlaat in Toraja

Stephanie. Stephanie tolkt en indien nodig vertaalt zij brieven voor hem. Tot slot helpt zij hem met het zich eigen maken van het Bahasa Indonesia. Samen hebben Anette en Harry een flink aantal kinderen samen bezocht in Rantepao, Makale, Sangallo en in de kampungs. Samen zochten zij naar oplossingen voor de problemen die ze bij de behandelingen tegen kwamen. Daarbij stond Anette haar oude aanpak centraal: probeer de kinderen het zoveel mogelijk zelf te laten doen. Stimuleer ouders en grootouders om de kinderen daarbij te ondersteunen door hen zoveel als mogelijk te laten bewegen. Laat hen ook proberen zelf praktische oplossingen te vinden. Soms werden die oplossingen gezocht in de aanschaf van een rolstoel, een rollator of gewoon, een stoel! Soms bleken die niet direct voorhanden en dan werd naar een alternatief gezocht in praktische aanpassingen in huis. Zoals met een douchestoel of een kleed om iemand makkelijk te kunnen verplaatsen.

ontwerpen en tekenen

Dit jaar hebben we ook veel plezier beleefd aan de inzet van de Bengkel (werkplaats) van de middelbare technische school S(ekola)T(eknik) (M)enengah Tagari. Deze school is onderdeel van de stichting voor kerkelijk onderwijs Toraja (Yayasan Pendidikan Gereja Toraja. Die heeft een ijzer- en houtafdeling.

Op basis van door Harry gemaakte schetsen werden er hele mooie stoelen en tafels, totaal 7 stuks, vervaardigd die een grote bijdrage leverden aan de mobiliteit en kwaliteit van leven van onze kinderen. Deze samenwerking belooft veel voor de toekomst.

Dit jaar werd een jongen, Datu geheten, geboren met een ernstige hazenlip en open verhemelte, onder de aandacht van Harry gebracht. Het bleek hard nodig dat er herstel operaties zouden moeten plaatsvinden. Spontaan mochten wij van onze sponsors/donateurs financiële middelen ontvangen voor zijn operatie. Ondanks drie ingrepen zijn deze helaas mislukt. Harry heeft vervolgens contact gezocht met artsen van het OLV in Amsterdam. Zij voeren twee keer per jaar operaties uit op Sumatra. Zowel orthopedische als plastische chirurgie. Zij zien mogelijkheden om hem succesvol te opereren, maar het is nu nog onzeker of Datu en z'n ouders dat na alle mislukkingen nog zien zitten.

Al met al is het verblijf van Anette en Harry dit jaar heel intensief en vruchtbaar geweest. Anette heeft in Makassar verschillende oud-patiënten bezocht en 6 nieuwe en samen met Harry hebben zij in totaal 32 bij ons al bekende kinderen en 10 nieuwe kinderen/patiëntjes gezien en behandeld.

Ons streven, als Somoi Makassar, is om meer dan voorheen aanwezig te zijn op Sulawesi. Gelet op de omvangrijkheid van het gebied is het wenselijk de kinderen naar een behandellocatie te laten komen in plaats van ze in de kampungs op te zoeken. Het werkt veel gericht als je de aanwezige en benodigde hulpmiddelen bij de hand hebt en kunt inzetten. Vorig jaar had het Lakipadada ziekenhuis al laten weten dat zij met ons wilde samenwerken en kinderen wilden ontvangen op de daar aanwezige fysiotherapie afdeling. Die afspraken zijn dit jaar bevestigd en we kunnen daar nu spreekuur houden. Ook zijn we het gesprek aangegaan met het Elim Ziekenhuis. Dit ziekenhuis was vorig jaar nog terughoudend maar heeft dit jaar een ruimte voor ons beschikbaar gesteld die we dan zelf moeten gaan inrichten. Tijdens zijn verblijf in Toraja constateerde Harry ook dat het aldaar aanwezige weeshuis van de RBM in Rantepao een groot deel van zijn populatie kwijt was (20 kinderen i.p.v. 85) en dat het gebouw er grotendeels verwaarloosd en leeg bij staat. Dat bracht hem op het idee om bij de directie aan te kaarten dat wij geïnteresseerd zijn in het gebruik van deze locatie voor het behandelen van kinderen. Een idee dat nog meer ging leven toen wij in december een gesprek hadden met de directeur/Ceo van de SOMT in Amersfoort die o.m. de University voor Physiotherapie heeft opgericht. Belangrijke uitkomst is het uitzenden van 3^e jaars studenten fysiotherapie naar Sulawesi t.b.v. van ons werk daar. Als dat gaat gebeuren dan kan het weeshuis ook onderdak bieden aan de stagiaires. Dit idee wordt verder uitgewerkt. Voorgaande samengevat, kunnen we wel stellen dat 2020 een spannend, intensief en zeer productief jaar zal worden voor Somoi Makassar.

FONDSENWERVING

Dit jaar hebben we niet deelgenomen aan de Singelloop in Utrecht omdat Harry toen verbleef in Sulawesi en andere bestuursleden ook niet beschikbaar waren die datum. Daarentegen hebben we dit jaar wel extra pecunia ontvangen vanwege extra donaties van ons bekende vaste donateurs. Zo ontvingen we een bijdrage uit de erfenis van een van onze vaste donateurs van het eerste uur. Een genereus gebaar waar we heel blij mee zijn. Ook bracht de facebook-actie vanwege de operaties van Datu extra middelen op. Daarnaast hartelijk dank aan al onze weldoeners die extra bijdragen ter beschikking stellen voor de studiekosten van onze kinderen.

COMMUNICATIE

In januari 2020 hebben we een "dank je wel mail" verstuurd aan al onze sponsors en donateurs waarin we een korte terugblik op onze activiteiten in 2019 hebben gegeven, voorzien van een aantal hartverwarmende foto's.

FINANCIEEL

In het verslagjaar 2019 waren de inkomsten uit hoofde van donaties € 8.892. Hiertegenover stonden projectkosten ter hoogte van € 6.327 zoals beschreven in het verslag van het bezoek van Harry van Nie aan Sulawesi.

Na aftrek van de bestuurskosten kosten is er een batig saldo van € 1.813 Het vermogen van de stichting bedroeg op 31 december 2019 € 30.687 Wij hebben de overige bestuurskosten laag kunnen houden, omdat bestuurders en andere vrijwilligers belangeloos meewerken aan het bereiken van de doelen van de stichting. Dankbaar zijn wij met de acties van sympathisanten om geld voor onze stichting in te zamelen naast een aantal vaste donateurs die ons al vele jaren trouw zijn. Naast deze particuliere dotaties hebben wij in 2019 een bedrag van € 4.000 ontvangen van Somoi, waardoor we extra werk hebben kunnen doen. Geweldig al die bijdragen van anderen ten behoeve van de kinderen op Sulawesi.
